

TELEGRAFULU ROMANU.

Telegrafulu Romanu ese Duminec'a si Joi'a, la fiecare döne septemani cu adausulu Foisiorei. — Prenumeratiunea se face in Sibiu la espeditura foiei, pre afara la c. r. poste cu bani gata a prin seriori francate, adresate către espeditura. Pretiul prenumeratiunei pentru Sibiu este pre anu 7 fl. v. a., iar pre o jumetate de anu 3 fl. 50 cr.

Nr. 96.

ANULU XXV.

Sibiu 4|16 Decembrie 1877.

Pentru celealte părți ale Transilvaniei și pentru provinciele din Monarchia pre unu anu 8 fl. iéra pre o jumetate de anu 4 fl. v. a. Pentru strainetate pre anu 12 fl., pre o jumetate de anu 6 fl. v. a. Inseratele se plătesc pentru antă'a ora cu 7 cr. sirulu, pentru a döna ora cu 5 1/2 cr. si pentru a trei'a repetire cu 3 1/2 cr. v. a.

Nr. 2810 Scol.

Circulariu

Către toțe oficiale protopresbiterale, că inspectorate tractuale de scôle.

A venit la cunoscintia acestui consistoriu, ca directorii, comitetele și alte organe ale noastre scolastice dau la invetiatori atestate de servitiulu loru numai cu simpl'a subsciere fără aplicarea sigilului oficiosu, ba de multe ori nici nu dau numeru acelor atestate; din acestu defectu nu numai că se pote nasce dubietate asupr'a autenticităției acelor atestate, dar' s'ară poté presupune ca cei cari le-au datu n'au fostu competenți de a liberă atari atestate, si pote s'ară poté probă chiaru si falsitatea loru, de unde aru urmă neplaceri si pentru cei ce le-au datu si pentru cei ce le posedu.

Pentru incungurierea acestor inconveniente de o parte, si de alt'a pentru că la o eventuala pensionare a invetiatorilor sa se pote luă in justa considerare atestatele despre anii loru de servitiu, (tit.) Domn'a Ta esti invitatu a avisă pre directorii locali de scola, pe comitetele scolastice, cu unu cuventu pe organele scolastice din districtulu inspectoratului (tit.) Domniei Tale, că la estradarea atestatelor de servitiu pentru invetiatori, pre lângă subscierea respectivului organu competentu, sa se aplice totu-déun'a si sigilul oficialu si numerulu de gestiune alu protocolului, sub care s'a datu acelu atestatu.

Din siedint'a consistoriului archidiocesan tienuta in Sibiu, la 26 Noverme, 1877.

Pentru Escelent'a Sea, D. Archiepiscopu si Metropolitu:

N. Pope'a m. p.
archim. si vicariu archiepiscopescu.

inaltulu ministeriu u. r. alu cultelor si alu instructiunei publice.

Din siedint'a consistoriului archidiocesan tienuta in Sibiu la 26 Noverme, 1876.

Pentru Escelent'a Sea, D. Archiepiscopu si Metropolitu:

N. Pope'a m. p.
archim. si vicariu archiepiscopescu.

Nr. 2280 Scol.

Prin acést'a esti insarcinatu D-Ta a substerne acestui consistoriu cu posibil'a urgintia unu conspectu despre toti invetiatorii dela scóle din comunele districtului de sub inspectoratulu D-Tale.

1) numerulu currentu, 2) numele de botezu si de familia alu invetiatoriului, 3) numele comunei unde este scól'a, 4) salariulu invetiatoriului, 5) déca este numitu definitivu séu provisoriu, 6) déca are atestatu de cualificatiune ori bá, 7) de cându servesce că invetiatori, 8) observări.

Cu acést'a ocasiune P. T. Domn'a Ta esti invitatu a avisă si propriamente a sommá pre toti invetiatorii, cari n'au atestate de cualificatiune, că in terminu de unu anu dela 12 Ianuariu 1878 incepndu sa se supuna esamenului de cualificatiune, căci la din contra nu voru mai poté remâné in functiune.

Din siedint'a consistoriului archidiocesan tienuta in Sibiu, la 36 Noverme, 1877.

Pentru Escelent'a Sea, D. archiepiscopu si Metropolitu:

N. Pope'a m. p.
archim. si vicariu archiepiscopescu.

Resbelulu.

Sibiu, in 3/15 Decembrie.

Amenuntele despre caderea Plevnei nici astadi inca nu ne au sosit. Multe si varii se scriu, se vorbesc si se telegrafă si pentru raportorul este greu a culege grauntiele adeverului din mass'a mare a materialului ce-i sta la dispositiune. Atât este constatatu, ca nu armat'a aliata de impresurare a atacatu trupele turcesci, ci Osman-pasi'a, silitu prin total'a lipsa a proviantului s'a incercat a sparge cerculu ce lu inclestase de atât'a vreme. Luni in 10 Decembre n. Osman-pasi'a si-a dirigiatu trupele sele in 3 directiuni si anume: o parte cătra nord-vestu intre Gorni-Etropolu si Gorni-Dubnik, a döna'a parte spre sud in directiune cătra „muntele verde“ si a trei'a parte spre nord in directiune cătra Opanci. Partea a trei'a avea sa execute numai unu atacu simulat. Partea trupelor dirigate cătra nord-vest la Gorni-Etropolu a fostu comandata de insusi Osman-pasi'a. La Opanci si la Gorni-Etropolu turcii au inaintat pâna in redutele rusesci si s'au luptat cu mare bravura. Regimetele rusesci, cari aperau redutele fura tare decimate si de abia se mai tieneau, cându artiller'a brava româna prin tirulu admirabilu a scosu pe turci din transieele rusesci. La Opanci, unde erau români, turcii au resbitu a luă fortificatiunile, inse români, viteji cum suntu, au facutu unu asaltu si au luat ierasi redutele. Cu acést'a ocasiune,

P. T. Domn'a Ta vei comunică căte unu exemplariu din acelui conspectu la toțe scóle din comunele de sub inspectoratulu P. T. Domniei Tale cu scopu, că invetiatorii si profesorii sa se ferescă, chiaru in interesulu loru, de a se folosi cu acele cărti in prelegerile ce dău elevilor si studentilor in scola.

Despre cărtile ce se voru oprí de aci inainte din scóle vei fi incunoscinti din tempu in tempu, precum acele ni se voru impartasi de cătra

cu multe tunuri. Prisonierii turcesci au lapedatu armele si au defilat inaintea Domnitorului român. Regimentul 13 de dorobanti va escorta pe prisonierii acestia la aducerea loru in tiéra. Ataculu asupra „muntele verde“ fu indata re-spinsu de generalulu Skobeleff, care a persecutat pe turci si a intrat deodata cu turcii in Plevn'a. Divisiunea II româna, care ocupă Griviti'a, a intrat indata, dupa ce s'a incinsulupta, in Plevn'a, si astfeliu români au fostu cei dintâi in Plevn'a. Astfeliu Osman-pasi'a a ajunsu intre döne focuri. Inaintea sea avea pe generalulu Ganetzky cu döne divisiuni de granatiri si in spate pe generalulu Skobeleff cu trupele dela „muntele verde“ si pe români din Griviti'a. Ne mai fiindu nici o scapare Osman-pasi'a, care intr'aceea fu usioru ranit, a capitulat fără conditiune cu tota armat'a sea. Dupa „Presse“ din Vien'a unu oficier de ulani aru fi fostu acel'a, care a adusu scirea tiarului dicendu-i: „Majestate! Plevn'a este la picioarele Majestătiei Vôstre!“ — Tiarulu a intrat Mercuri in Plevn'a, unde a facutu lui Osman-pasi'a o visita, dandu-indereptu sabia, in recunoscinta pentru viteji'a dovedita. Si Domnulu Romaniei a felicitat pe Osman-pasi'a pentru curagiul seu. Perderile ruseloru in lupta dela Plevn'a suntu, dupa scirile oficiale, 57 oficieri si 1792 soldati. Prisonieri s'au facutu 36,000 turci si s'au luat 77 tunuri.

Eri s'a publicat in Belgradu proclamatiunea, care vestesce trecerea frontierelor turcesci prin trupele serbesci. Si români, precum anuncia „Politische Correspondenz“ voiesc a mobilisá unu corpu nou de armata de 80,000, care are sa remana, in tiéra pentru aperarea eventuala a frontierelor Aceste sciri autentice arata pe deplinu incătu suntu basate sperantiele de pace!

Despre situatiunea la Plevn'a inainte de catastrofa aflâmu in epistolele private de mai josu urmatorele:

De lângă Plevn'a, 5 Nov. 1877.

Vei fi presupusu, intielesu si auditu, ca in catrau mi-amu luat sborulu sub circumstantele evenimentelor present; deci amu numai a Te incunosciinti, ca de presentu me afli in armat'a româna III divisiune, 2 brigada, 2 regimentu de infanteria, II batal., 3 compania, la asediul Plevnei si pâna acum nevatematu, intregu si sanatosu. Strapatie si suferintie de totu felul 'ti poti inchipi, ca avem destule; ci le suportâmu toțe cu pacientia si resignatiune, fiindu consci de scopulu sacru, pentru carele ne sacrificâmu. Cá sa ai o idea despre vieti'a militaria la unu asediul, 'ti schitiediu aici in scurtu câteva momente: Aséra veniram din garda dela servitiulu de avantposturi; astadi toța compania se afla de diminetia dusă la lucru la facere de gabione (cosiuri ce se punu pe margine la intarituri si se umplu cu pamant), si la sapare de siantiuri si fortificări; eu me afli singuru in cortu si lângă unu foculetui. 'Ti scriu aceste siruri pe dosulu ploscei pe genunchi; soldatii din taber'a nostra intinsa intr'o caldere de dealuri lucra un'a si alt'a, aducu lemne, apa, curatia arme, spala, sapa la bordeis etc; indareptul ta-

berei cânta music'a unu marsiu in variatuni dupa ară! „făoa verde de căcăre“, si cu acestea se amesteca si concertul tunurilor nostru, a celor rusesci din stâng'a si responsulu celor turcesci dinaintea nostra.

Mâne iéra mergemu in avantposturi 24 ore, pe côm'a unu dealu in siantiuri sub forturile turcesci Griviti'a si Bucovu, de cari ne desparte o vale angusta, si cari se afla vis-a-vis de dealul nostru pe altu dealu la distantia de 600—700 metri, ér' cu niscesiantiuri traverse mergemu pâna in fundulu valei Bucovului sub numitele forturi la distanta de 200 si 300 metri de gardele turcesci. Focuri se schimba mereu, si mai de une-dile abia scapau de 5 glontie tientite asupra'mi, cându mergeam pe cōst'a délului la siantiurile inaintate. Unu obusu 'mi gaurise si sfartise si pândia de pe cortu, ca eram inainte aproape tare cu taber'a, norocu insa ca nu a fostu nimenea atunci in cortulu nostru. Dar' astfelui intemplări suntu la ordinea dilei cu rânti si morti etc. Ieri nōpte éra detersa rusii unu atacu dupa mediul noptiei, fiindu noi in garda; in partea nostra insa numai focuri isolate s'au schimbatu; ci amu statu in qui vive tóta nōptea, fiindu inscintiati de sér'a. Asta nōpte ne alarmara éra pe la mediul noptiei in urm'a unor focuri dese si plecaramu spre intarirea liniei nostru, de unde numai spre diua ne-amu reintorsu. Astfelui decurgu mereu; de repausu e putina vorba, si cându repausâmu numai cá iepurele. Cu toțe acestea ostirea româna este de o tienuta laudabila si de buna sperantia, mai alesu sciindu ca Plevn'a cătu de curendu va cadea. Soldatii nostri suntu forte rabdatori, lucratori, si la focu bravi si curiosi fără temere. — Noi transilvaneni suntem 4 insi — in acestu regimentu alu 2-lea, unulu insa s'a bolnavit si s'a tramsu in spitalu la Craiov'a. Vei fi bunu si vei scrie si acasa mangindu cu deosebire pre iubit'a nostra maica. 'Ti scriu acestea in asteptare si ajunulu altoru evenimente mai mari decidiatore de sörtea Plevnei si specialu pote si de a nostra — cá sa sciti, ce m'amu facutu. De nu cum-va vei vedea, ca armat'a româna s'a retrasu in România pâna la 15 curenți, nu credu sa ne mai retragemu.

Ibidem Nov. 17.

In conecsu cu cele dela 5 a curenței Ti mai scriu de óre-ce nu putui espädá epistol'a, fiindu post'a mai departata, — cum-ca la 14 si 15 ale acestei'a a fostu planuitu, sa mai dâmu nisces atacuri asupr'a siantiurilor si forturilor turcesci, si mersesem de deja din 30-lea prin traversa in niscesiantiuri, dise „paralele“ pâna in valea mai susu descrisa a Bucovului, sub acestu fortu si Griviti'a, spre a fi aprope căte-va companii, ce eră sa mergemu inainte si a asteptá acolo diu'a de 14; a remasu insa ataculu din cauza ca a inceputu o vijelia grozava, o plóia cu ninsore in unire cu unu criveti teribil de rece, incătu amu fostu siliti, a ne reintorce inca nōptea in tabera plini de noroiu si pâna la pele de apa. Acum'a nu se scie, ce vomu mai face la Plevn'a, mai davomu atacuri, séu vomu asteptá pâna voru ajunge turcii nu numai sa postésca postulu Craciunului, ci sa lu si-ajune. De retragerea armatei române nu mai

*) S'a publicat in „Tel. Rom.“ Nr. 64.

este vorba, ci vomu plecă mai vertosu înainte, se sună, ca regimentulu nostru spre Lom-Palanc'a. Din cauza frigului vomu duce-o cam reu, ca pentru iernă nu suntemu provediuti de ajunsu.... Alimentati'a este suficienta pentru sustinerea vietiei.

Mai deunadile ne visită Mj. Sea Tiarulu Russiei si-si exprimă multamirea de tienut'a năstră; iéra in a 12-a a. c. serbaramu luarea Oravie (Rahovei), unde Altet'i'a Sea Domnitorulu laudă armat'a română si o incuragiă spre alte fapte. Se trasera salve de tunuri si că sa fia si de folosu multe in turci. Astadi iéra se audu rusii mormaindu cu glasul din tunuri, bagu séma si-au perduto si ei pacinti'a cu Plevn'a. Fii bunu respondem, si déca cumv'a nu-ti causédia epistolele de aci vr'o genantia séu compromitere, Te voiu mai insciunti'a si eu despre ale năstre.

Se dice ca in Plevn'a suntu multi unguri. Fii sanatosu! *Ieronimu*

"Monit. Romaniei" comunica dela teatrulu resbelului urmatorele:

In diu'a de 8 Novembre, serbarea săntiloru arhangeli Mihailu si Gavrilu, s'a seversitu pe platoul de lângă satulu Poradim unu Te Deum in onórea A. S. I. Marelui Duce Mihailu, fratele Majestătiei Sele Imperatului si comandantu alu armatei din Caucasus. Majestatea Sea Imperatulu, A. S. I. Marele Duce Nicolae, M. S. Domnitorulu, A. S. I. Marele Duce Sergie, A. S. R. Principele Arnulf de Bavaria, A. S. Principele Battemberg, si suitele Imperiale si domnesci, asistau la acestu serviciu divinu. Detasiamente din tōte regimetele gardi imperiale erau fatia la acăsta ceremonia. Generalulu Cernatu, comandantulu armatei române dinaintea Plevnei, generalulu Manu, siefulu artieriei acestei armate, si colonelulu Falcoianu, siefu de statu-majoru-generalu, venisera spre a felicită in numele trupelor române pe Majestatea Sea Imperatorulu pentru onomastic'a di a augustului seu frate, si au asistat la Te-Deumulu savârsitu la Poradim. La aceea'si óra, se celebră ace'asi oficiu divinu la cuartierulu generalu alu armatei române. Dupa terminarea săntei slujbe, trupele au defilat inaintea Majestătiei Séle, si Domnitorulu a mersu de a luatu dejunulu cu Imperatulu. Inaltima Sea s'a intorsu apoi la cuartierulu seu, unde a lucratu mai multe óre cu d-nii Cernatu si Manu. Domnitorulu a primitu in acea di unu respunsu telegraficu fôrte cordialu din partea A. S. I. Marelui Duce Michailu, multiamindu i pentru felicitările ce Inaltima Sea i tramise atât pentru luarea cetatiei Karsului, cătu si pentru diu'a sea aniversara.

In fati'a Plevnei, bombardamentulu din partea năstra asupr'a positiunilor inamice a urmatu pe tōta linia.

Joi 9 Novembre, I. S. Domnitorulu a primitu de diminetia pe principele Bariatin-ski, generalu-adjuantantu alu Majestătiei Séle Imperatului, si apoi a plecatu cu A. S. principele de Battenberg de a inspectatu fortulu *Alecsandru*. De acolo Inaltima Sea a mersu la fortulu *Tudor* care inchide valea spre Bucov'a si indreptea focul seu asupr'a acestui satu. Aci Inaltima Sea primi depesi'a despre ocuparea Rahovei de trupele năstre si trecu in revista căte-va detasiamente de trupe din divisi'a 2-a. Ceti'a deveni asiá de désa, in cătu Domnitorulu nu mai putu continuă inspectiunea sea si se întorse la marele seu cuartier generalu. Aci Inaltima Sea primi raportulu telegraficu despre scufundarea de către bateriile năstre dela Calafatu a unui monitoriu turcu, precum si alte amenunte asupr'a luarei Rahovei.

Sciintiele oficiale primite pâna acum asupr'a acestui importantu si stralucitul faptu alu armelor române suntu urmatorele:

In urm'a intielegerei dintre comandan-tulu-siefu alu armatei imperiale a Dunarei, A. S. I. Marele Duce Nicolae, si comandan-tulu-siefu alu armatei de impresurare a Plevnei, M. S. Domnitorulu, se hotarise a

se atacă Rohov'a, spre a se luă inamicului acea linie de operatiune si de aprovisionare a armatei séle inchisa in Plevn'a, a-i ridică acelu punctu de reazemu a unei incercări de retragere spre Vidinu séu a unui ajutoriu ce-i aru fi pututu veni de acolo pe acea cale, a largi bas'a de operatiune a armelor de preste Dunare si a luă in fine, din posesiunea otomana unu punctu, de unde aminti'a necontenitul malulu stângu alu Dunarei pe partea română, si de unde osmanii indreptasera déjà si puteau inca sa mai indrepteze agressiuni armate in contr'a teritoriului nostru. Ataculu asupr'a acestei localități importante si bine intarita avea sa fia indeplinitu de armat'a română si de trupe cu totulu in afara de acelea cari iau parte la impresurarea Plevnei.

I. S. Domnitorulu dase D-lui ministrul ad-interim la resbelu, cu ocaziea venirei sele la marele cuartier domnescu, instrucțiunile sele in priviat'a operatiunei hotărîte. Spre acestu sfersitu, detasiamentul de trupe care ocupă linia de etape si de operatiune a armatei române, intrunite sub comand'a d-lui Slanicenu, si care se compunea de 5 batalioane de infanterie, 10 escadrone de calarasi, 5 baterii de artilerie cu 22 tunuri, avea sa esecute ataculu Rahovei. Generalulu-majoru din suit'a Majestătiei Sele Imperatorulu Russiei, d. baronu de Meyendorf, detasiat din corpulu d-lui generalu Gurko, preste Vidiu, cu brigad'a sea de rosiori, unu regimentu de ulani rosii si două baterii calaretie, un'a română de 8 sub comand'a capitanului Epites, si alt'a rusescă, avea ordinu sa mărga asupr'a Rahovei si sa ia parte la operatiunile dirigiate asupr'a acestui oraslu intaritu. Generalulu Meyendorf, ajunsu inaintea Rahovei, ceru a intari cavaleria sea, si care se compunea de unu batalionu din 1-lu regimentu de dorobanti.

Dupa ce stabilira comunicatiunea si intielegerea intre densii, generalulu Meyendorf si colonelul Slanicenu hotarira a atacă Rahov'a in diu'a de 7 Novembre. Trupele acestui din urma aveau sa esecute ataculu realu asupr'a positiunei inamice despre rezistă, pe căndu generalulu Meyendorf, cu cavaleria sea si putien'a infanterie de care dispunea, avea sa esecute demonstratiuni amenintiatore spre apusu de Rahov'a spre a atrage in acea parte fortile inamice si a inlesni ataculu principalu alu coloneloru colonelului Slanicenu.

In diu'a ficsata, miscarea incepă de ambele părți ale positiunei inamice, pe drépt'a si pe stâng'a Rahovei, miscare susținuta si de focul bateriilor năstre din Bechetu. Trupele colonelului Slanicenu luptara cu mare bravura. Pe la órele 1 dupa amédia, generalulu Meyendorf, care, printr'unu focu viu si bine indreptat alu bateriilor româna si rusa si prin aretarea fortelor sele de infanteria si de cavalerie, incepuse demonstratiunile sele ofensive inca inainte de ataculu colonelului Slanicenu spre a distrage pe inamicu in partea sea, primi sciintia ca ataculu nostru spre Estu eră oprit de inversiună a resistență a inamicului, ca detasiamentul nostru din drépt'a sea, de si se facuse stapânu pe o reduta, eră oprit in ataculu seu, si colonelul Slanicenu cerea spre a i se inlesni operatiunea, că generalulu Meyendorf sa impingă cătu se pote mai vigurosu ataculu in partea sea. Atunci generalulu trimise dōue companii din batalionul de dorobanti ce avea cu densulu, sub comand'a majorului Mateescu, spre a dā asaltu redutei turcesci ce avea in facia. Cacea mai mare intrepiditate si resolutiune, dice generalulu Meyendorf in raportulu seu, aceste dōue companii inaintara in focul bine nutritu alu redutei inamice aperata de o garnisóna mai numerosa: ele se repedira in siantiulu redutei pe care se facura stâpane. Comandantulu loru, maiorulu Mateescu fu ranit gravu de dōue glontie in capulu trupei sele, capitanulu Merisescu luă comand'a si urmă cu barbatie lupt'a. Aprópe jumetate din efectivulu acestor eroice companii fu pusa afara din lupta. Artileria prin foculu ei, rosiorii si ulanii luptându că infanterie sustinuta in modu eficace ataculu pe partea de vestu a Rahovei. Intre acestea surveni năptea si lupt'a fu suspendata de

ambele părți; trupele năstre câscigasera positiuni inaintate, dar inamiculu, cu tōte perderile ce suferise, nu fusese inca isgonit din Rahov'a.

In diu'a de 8 Novembre, starea lucrurilor remase aceiasi că in diu'a precedenta. In năptea de 8 spre 9, inamiculu, vediunda miscarea de inconjurare ce trupele năstre incepusera a esecută spre a-lu cernă si a-i taiă retragerea (generalulu Meyendorf trimisese preste năptea intregulu batalionu de dorobanti la podulu de pe Ogost, pe unde numai inamiculu putea trece artileria si colonele sele de bagagie, cu ordinu a se retransi la ambele capete ale podului si a se opune acolo energicu, la trecerea inamicului), simtiendu, pe de alta parte preparative de a incepe ataculu ce se faceau din partea năstra atâtul pe tiermulu dreptu alu Dunarei cătu si pe celu stângu, de unde generalulu Lupu, comandantulu trupelor de observatie, incepuse preparative spre a trece unu batalionu de dorobanti pe pontone, preste Dunare si a luă garnisóna Rahovei in spate, turci ne mai cuteszându a asteptă lupt'a, incepura miscarea loru de retragere si iesira din Rakov'a, indreptându-se spre podulu dela Herlec. Batalionulu de dorobanti retransi la capetele podului, si care avea ordinu a-lu apară pâna la estremitate spre a dā timpu cavaleriei generalului Meyendorf si trupelor detasiamentului colonelului Slanicenu de a sosi si a strivit pe inamicu, prevestitul de inaintarea inamicului prin vedete năstre cari si deschisera focul replându-se, batalionulu de dorobanti primi pe turci cu o viuă impuscatura. O luptă din cele mai inversiunate se incinse aci intre eroicul batalionu de dorobanti comandatul de capitanulu Merisescu si tōta fortă turcesca din Rahov'a care se suia la mai bine de 2000 ómeni si care luptă desperat spre a strabate pe acestu podu, singurul pe unde putea sa-si trăca artileria si colonele sele de munitiuni si bagagie, căci riulu Ogost n'avea altu si malurile ripose si nivelul ridicat alu apei nu permiteau trecerea pe altu punctu. Generalulu Meyendorf nu dispunea de alta infanterie spre a sustine batalionulu nostru, trimise inse repede bateria română sub escortă a dōue escadrone de rosiori spre a se asiedi a pe inaltimile cari dominau podulu si a anfilă calea de retragere a inamicului si o padure preste gârla Skit, unde inamiculu adapostea fortile sele si de unde, prin focul artieriei sele, voiă a-si deschide drumulu dela podu. Tirul artieriei năstre comandata de capitanulu Epites fu de mare precisiune si ajutoriu pentru resistentă bravoru dorobanti si oprit, pentru momentu, furia atacului inamicului asupr'a podului. Generalulu Meyendorf trimise si bateria rusescă spre a intari focul bateriei române. Turci inse nu abandonara deseverisitu incercarea loru si incepura ierăsi ataculu cu o nouă inversiunare asupr'a acestui podu, care le eră absolut necesaru pentru retragerea loru. Atunci bravulu capitanu Merisescu, printro cutzătoare si inدرasnătă inspiratiune, schimbă rolurile in critică posibilitate in care se află si din asaliatul devenit, la rendulu seu, asaliantu. Elu ieșe cu batalionulu seu din transieuri, si vitejii dorobanti se repedu asupr'a turcilor cu baioneta. Inamiculu este surprinsu de inدرasnătă si impetuositatea acestui atacu, si, simtiendu ca este preste putintia a fortă trecerea podului, elu restórnă care cu corturi, cu saci de faina si de orezu in Ogost, la unu punctu mai in josulu apei spre povornisirile si rovinele despre Dunare, improvisticându astfelii repede unu felu de digu. Elu deshama pe de alta parte tunurile, abandonându chesonele si punendu atelagiurile la lafete; turci incepua a fugi, dându chiaru prin apa, unde multi dintr'ensi perira. In acestu momentu, cavaleria generalului Meyendorf, rosiori si ulani, sosescu cód'a colonei inamice, sabréza escortă si face vre-o 50 prisonieri, facendu-se totu-deodata stapâna pe convoiul de bagagie si munitiuni contineute in 147 care cu cai si boi.

Froică resistenția a batalionului 1 din 1-lu regimentu de dorobanti la podulu dela Herlec pe care turci nu-lu putura fortă cu tōte desnădajdutele loru atacuri, tienuse dela

óra 4 dimineti'a pâna la óra 9. Batalionulu avu in acăsta luptă perderi de inregistrat; dar' impregiurulu podulu, a cîmpici si a mlastinelor din pregiuru s'au gasitui dicendu 200 de cadavre turcesci.

Indata ce se angajase lupt'a la podu, unu detasamentu de rosiori fusese tramsu in recunoscere spre a vedé, déca inamiculu evacuase pe deplinu Rahov'a si, constatandu acăsta detasiamentul ocupa orasiul, sosindu peste putinu si batalionulu de dorobanti din Bechetu.

Rosiorii si ulanii se pusera in góna inamicului si culesera in drumu prisoneri; insa inamiculu, profitandu de perfect'a sea cunoscintia a locurilor, de mlastinele, riplele si vagauile dealurilor cari se coboru spre Dunare, luase unu drumu pe cōst'a acestor dealuri, intre dânsene si Dunare, si alese unu taremu pe care cavaleria nu putea operă. Astu-feliu le fu cu putintia turcilor a castigă drumu si a disimulă fug'a loru spre Lom-Palanc'a, si cavaleria năstră fu silita a abandonă urmarirea.

Orasiul intaritul Rahov'a era in pose-siunea năstră.

Materialul care a cadiutu in manile năstre, atatu prin convoiulu luat de la inamicu cătu si celu aflat in cetate, este urmatorulu: unu tunu de fonta calibră 9, cu care eră armata un'a din redute, două che-sione cu avantu-trenurile loru pline cu munitiuni de artierie calibră 9 (luate de cavalerie), 183 ladi cu cartusie de infanterie, 45 ladi cu obuse, mitralii si sapnele, o puderie cu obuse de 9 care s'a gasitui la un'a din baterile inamice, 2 ladi cu torpile si focoase percutante, mai multe arme de dife-reite sisteme, 92 corturi mari, 55 tarcăcōpe, lopeti si casmale, mai multe obiecte de ambulantia, mai multe vase si cazane mari pentru facerea pilafului si mangale, mai multe putini mari cu untu si unu depositu insemnatu de proviziuni continendu aproxi-mativu peste 3,000 kile grâu, porumbu si orzu. Afara de acestea, cavaleria a mai gasitui, prin satele diu prejuru, aprovisionâri mari facute de ostirea turcesca.

Totalulu trupelor năstre cari au luat parte la acăsta luptă a fostu de 5050 ómeni. Fortile inamice erau de aprópe 3,000 ómeni. avandu insa superioritatea positiunilor avangajose si bine intarite. Perderile năstre au fostu: 2 oficieri superiori ucisi: maiorii Jene si Giurgescu; 2 oficieri sup. raniti: locot-colonelul Maldarescu si maiorulu Mateescu 2 oficiri inferiori ucisi: locotenentii Radovici si Bordeanu; 3 oficiri inferiori raniti: sublocotenentii Popescu, Spirovici si Ghica Grigore. In trupa amu avutu 128 morti si disparuti si 171 raniti. Perderile inamicului au fostu multu mai mari; numai imprejurulu podului de la Herlec diaceau că la 200 de cadavre ale séle; totu cam atatu s'au gasitui imprejurulu intaririlor sele din Rahov'a, afara de raniti. S'au facutu vre-o 60 de prisoneri.

Joi, 10 Noembre, I. S. Domnitorulu a mersu de diminetia la Majestatea Sea Imperatulu si i'a datu amenuntele cunoscute despre lupt'a dela Rahov'a si luarea acestui oraslu. Apoi Maria Sea s'a dusu la Marele Duce Nicolae la Bogotu, unde Domnitorulu a fostu caldurosu felicitatul de succesul obtinutu de armă năstră, succesu care are o insemnată importanță pentru operatiunile ulteriore. Inaltima Sea a luat aci dejunulu cu Marele duce in cuartirulu seu. A. S. Imperiala a purtat unu toastu in onórea Domnitorului si a armatei române, la care Inaltima Sea a respunsu ca óstea romana este mandra de a castiga asemenea lauri alaturi cu gloriós'a armata imperiala. Cu aceasta ocazia, Domnitorulu a conferit medalia năstră de Virtute militara Mareiul Duce Nicolae, dicandu'i ca nu numai ca A. S. Imperiala o castigase espunenduse focului inamicu in rendurile ostirei romanesce in inspectiunile ce a facutu bateriilor si transi-cionilor române, dara ca acestu semn exprima inca, pelânga sentimentele de cordială amicicitate ale Domnitorului, si iubirea si respectul ce armă năstră are pentru perso-nă comandantului siefu alu armatei imperiale. Dupa acăsta Domnitorulu a tienutu

consiliu cu marele Duce si cu siefulu de statu majoru generalu alu armatei active imperiale, generalulu Nepokoitchiski, si de acolo Inaltimdea Sea a mersu la Tucenit'a spre a vedea pe ajutoriul comandantului armatei de impresurare a Plevnei, E. S. generalulu Totleben, care era inca totu bolnavu de accidentul ce a avut. Mari'a Sea a lucrat döue ore cu ilustrulu generalu, si la orele 6 sér'a, s'a intorsu in Poradim (Va urmá).

Catastrof'a Plevnei este nimicirea imperiului otomanu, stingerea din concertul europénu a gloriósei natiuni mahomedane si periclitarea sororei natiuni magiare! Astfelin plangu si se tanguescu diurnalele magiare din capital'a Ungariei fára exceptiune si totu in acestu tonu li secundéza colegele germâne turcofile din Vien'a. Colónele loru gemu de „vai si ierasi vai!“

Eata cum se tanguiesce „Pesti Napló“:

„Turci'a, persecutata de sörte, parasta si isolata de amicii simpatici dar' neputinciosi de a-i sucurge intrajutoriu, insielata de tradatori si aliatii simulanti si sireti, trântita la pamantu de colosulu barbaru dela nordu aliatu cu pigmeii vasali de odinória ai stralucitei Pórte otomane, cu „Romani'a“, unu statuletui pâna ieri alalta-ieri neinsemnatu si pusu sub tutel'a puterilor mari europene, care cá unu vermuletiu se svercolea sub pétr'a incarcata de diamante si cristale a stapanului, se inchiná si târiá la piçioarele gloriosilor sultani Padischa, si astadi acestu pigmeu de statuletui valastu acatatu cá lindin'a de pelea robusta a colosului ursu, devenișunu monstru, se facu servu fidelu alu gilotinistului europénu, alu gelatului moscovitu (hú szolga a muszka hohernak) cá sa pótia sugrumá si ucide nobil'a natiune turcésca si mai apoi sa fia in stare a infige pumnalu si in inim'a natiunei magiare, sa o puna pe gilotina si sa o nimicésca de pe fati'a pamantului ingrasiatu cu săngele strabunilor eroici — fiu descendinti ai lui Árpád, si stapaniti de o miia de ani!“

Totu in acelui diuariu mai cetim:

„Plevn'a, barier'a cea mai puternica in contr'a invasiunei moscovitilor si a pigmeilor aliatii români, — a cadiutu, pentru ca leulu de beliduce Osman-pasi'a in fruntea luptei crâncene fu vulneratu de glóntiele, — nu scimu de ale rusilor séu ale militelor romanesci incaltati in opinci si desconsiderati pâna in acestu resbelu.

Ne prinde fórtate mirarea, de scire, ce ni le aducu telegramele din partea rusésca: cumca lui Osman-pasi'a era sa-i succéda a se mantuui cu intrég'a sea armata, trecentu preste cadavrele rusesci, déca ticalósele de ostiri române nu se repediau de pe côtele redutei Griviti'a si nu veniau intru ajutoriul trupelor de garde imperiali rusesci, cari dejá erau decimate si sdrobite de veementi'a focului eroicilor soldati turcesci.

„Asteptâmu detaiurile mai autentice despre acésta infricosiata catastrofa pentru persecutat'a de sörte Turci'a; dar', déca se voru adeverí scirele telegrafice, incátu ni anuncia ele pâna in momentu, ca ostirile principelui Carolu au contribuitu multu la debelarea si in urma la umilirea nefericita a eroicei armate a lui Osman, precum si la intrég'a catastrofa, atunci nu mai avemu ce dice alt'a decâtua ca Russi'a 'si pótia gratulá la acésta victoria castigata prin bravur'a armatei aliatului seu.

Ce in se ne dore si supera, machiaru ni revólta inim'a cumplitul este ingamfarea si cerbici'a neumana si neliala a unui principe odinióra vasală fatia de unu probatu si renumitul comandante turcescu, cum este Osman-Musir Gazi. Se dice, ca densulu inca cu döue dile inainte de a se decide a erumpere cu atacu din Plevn'a aru

fi iniciatu capitularea sub conditiuni demne de unu beligerante eroicu, si spre acestu scopu a si tramsu unu parlamentariu in cuartirulu generalu alu inimicului panditoriu, anume cu o scrisore adresata persoanei marelui principe Nicolau; dar' acest'a desconsiderându scrisore, refusa a o deschide macaru ci indrumà pre parlamentariu la principele Romaniei Carolu, că la comandantele supremu celu recunoscutu de Imperatulu tuturor rusilor. Parlamentariulu lui Osmanu, desí nu avuse mandatul de a se presentá lui, totusi o facu; dar' ingamfatulu de principe românescu (oláh fejedelem) si mascatulu de comandante supremu (ál föhadvézer) respinse ori ce negocia de capitulare si astu-feliu leulu celu neinviningibilu, spaim'a infioratória a aliatilor moscoviti-români, eroiculu si victoriosulu Osmanu, fù silitu a intreprinde cu fortia iesirea, la care devin'i invinsu; dar' totusi nu-si depuse sabia in mânile perfide ale principelui românu Carolu, ci capitulà expresu inaintea gloriosului mare Imperatru Alesandru.“

Sibiu 29 Novembre.

(*Diurnalistic'a magiara despre armata Romaniei. — Bravurele ostasilor români in resbelulu orientaluu. — Impintenarea tinerimei magiare-aristocrate la insufletire militară-belică!*)

(Urmare).

Lumea nu cunoscera bine virtutea soldatului românu, pre care i-lu persiflu diurnalele reu-voitóre; inse o cunoscu din fapte necontestabile. O fóia engleză „Times“ publica mai de una-dí unu prea interesantu dialogu dintre atasiatulu militariu alu Angliei si alu Francie, pe care-lu reproduse „Presse“ din Vien'a in Nr. 361 a. c. si care enaréza urmatorea episoda:

„Ambii atasiati mentionati facându o revista asupr'a transicelor (sianturilor) dela redut'a Griviti'a au fostu frapati vediendu pre ostasii români — dorobanti stându neclatiti in sianturi pline de apa, ce ajunse pâna la briulu ostasilor; englezulu reflectâ francesulu; „ce minunati si oteliti suntu acesti feciori, me prinde mirarea cum nu intepenescu de umediél'a atâtu de frigurósa si pericolosa; se vede ca suntu ómeni din clas'a poporului mai nedelicatu — de rendu.“ Englezulu inse fù uimitu, cându unulu dintre bravii osteni respunse in limb'a franceza: „multiamescu dle de complimente; dar' intre noi suntu multi si de ace'a cari nu au crescutu totu pe munti si in câmpii!“ De aci se incinse apoi unu discursu si mai interesantu; englezulu fù curiosu a sci: ca cine este acelui tineru care grai frantiozesce? facu pre colegulu seu — atasiatul militariu francez sa-lu intrebe si intrebându-lu, voiniculu ostasii românu indata i respunse in cei mai fini termini, ca este absolutu technicu de Parisu si-lu chiama Rosetti!!

Vedi dle, dise francesulu colegului seu englez, — tineri cá acest'a se afia fórtate multi inrolati cá voluntari in armata româna, si ei suntu nepretentiosi si resignatori la superb'a de ranguri militare si de distincțiuni; se simtu prea fericiti si suntu ambitiosi a se poté luptá alaturea cu fii poporului de rendu cu simplii gregari, pentru independent'a si libertatea patriei! Dá asiá este, — vedu si recunoscu ca suntu bravi si curagirosi acesti tineri, dise englezulu; inse si turci suntu asemene eroi pentru ca suntu fanatisati pâna la estremitate. Dá si turci suntu curagirosi, inse ostasii români i întrecu si li insufla frica mai mare de cătu cei rusesci, — reflectâ francezulu. — Cun asiá dise englezulu: ai vediutu D-Ta cu ce rezolutiune si curagiui aperatu turcii redutele Griviti, atacate de români; ei mai toti au remas morti in ele. Ei d-ta vediuita-i pre români cum se ureau pe scâri asupr'a redutei ce o luara cu asaltu! Si éu spunem rogute: cum distingi D-Ta eroismulu manifestu in lupta ofensiva de curagiul forțat in poziune defensiva? Care ostasi au dovedit mai mare eroismu: turci din de-

fensiva lasânduse a fi strapunsi cu baionete dorobantilor, ori acest'a cari cu baionete in asaltu luara redutele un'a căte un'a si le si dominara. Englezulu remase amutit si uimitu la tóte aceste evenimente faptice, deplinu constatare si de toti recunoscute — numai „de diurnalistic'a magiara nu!“

Tóte acestea episóde de pe câmpulu resbelului demuestra in modu eclatantu virtutea si valórea cea adeverata militara a armatei române, care cu mandria occupa locu in concertulu resbelului oriental. Despectatorii si persiflatorii de odinióra cu fatia posomorita, luându-si inim'a in dinti, vrendu-nevrendu se vedu necesitati a-si manifestá si ei marea surprindere in acestu respectu. Asiá ceteramai de une-dile in fruntea foiegi magiare „Hon“ Nr. 314, unu articulu de fondu din condeiu celebrul literatu magiaru, „Jokai“, prin care densulu depinge cu colori poetice marea insemnata a artei militare si absolut'a necesitate că junimea aristocratiei magiare, in virtutea tradițiunei si a renumelui strabunilor eroici, sa nu degeneraze in letargia, ci privindu la alte state, natiuni si popore mari europene, sa véda cum esceléza junimea acelor'a, bunăora cea din Germania si Francia in resbelulu dela 1870, apoi junimea Russiei in resbelulu actualu oriental.

Enaréza dlu Jokai cum acea tenerime studiósă la diferite ramuri de științe nu s'a marginitu numai, a terminá cursurile in universităti si academii, ci terminandu-le s'a pusu cu seriositate si pe studiulu artei militare, din care au esitu invescuti cu cunoscintie perfecte strategice si tactice neaperatu trebuinciose si folositore pentru statu si patria mai vertosu in tempuri grele si amenintiatore, cum suntu evenimentele resbelice; apoi cine nu scie si nu cunoscere bravurile reportate de cătra acei juni — mladitie ale mari natiuni germane, francese si russe in resbele!

Punendu dlu Jokai aceste exemple la inim'a junimeei aristocrate magiare, apeléza la simtiulu ei patriotic si o impintena că sa imiteze pre cea din statele mari europene, sa nu-si urésca tempulu liberu, ci sa studieze cu diligentia art'a militara, că asiá la casu cându patri'a aru deveni in pericolu — de care in totu momentulu se pare amenintata — sa nu fia avisata numai la armata comuna, in care mai toti oficerii superiori suntu straini adeca nemagiari, si mai cu séma cei din foștele confinii militare desfintate; pre cându — durere — fii natiunei magiare in lips'a de cualificatiune mai superioara militara — chiaru si in milit'a territoriala (honvédség) suntu inferiori, — si nu o ducu mai departe decâtua abia pâna la suboficeri, corporali si sergenti!

E dreptu, dice dlu Jokai, ca numerulu junimeei nóstre magiare este fórtate marginitu incátu abia ajunge la ocuparea posturilor de amplioati si diregatori publici, cari posturi din punctu de vedere alu sublimi idei magiare si alu interesului puru magiaru bine intielesu, nici nu potu fi lasate a se ocupá de individi de alte elemente nemagiare cu simtieminte contrarie sublimelor idei magiare!

Indigitările acestea, ori-care ceteritoriu le va pricepe; ér. noi ni le explicám asiac: ca dlu Jokai aru dorí că tenerimea magiara sa nu remana inderetrulu celei din România, de care nu amintesce o iota; ba mai multu, ea sa ocupe pretotindenea posturi si in armata si in statulu civilu.

C.....s.

Dle Redactoru! In „Tel. Rom.“ nr. 91 aparù un'a corespondintia despre restaurarea represantantie com. din Orestia. Ve rog sa bine-voiti a dă locu urmatórelor reflessiuni:

Este adeveratu, ca acum 7 ani s'a facutu intre sasi, unguri si români unu compromisu, in urm'a căruia, fiesce-care nationalitate 'si alegea din sinulu seu 1/3 din numerulu intregu alu representantie. Dar' acésta se facea totu-déun'a pre bas'a unei intielegeri prealabile inainte de alegere. Români că totu-déun'a si cu ocasiunea acésta ce intielegere au facutu? Cându venira la ide'a de a se intielege in privinti a acésta, asteptara sa le cada mur'a in gura, căci sasi facura ierasi compromisu cu ungurii, cum 'lu facuse români in 1874 cându se alesa Dr. Tincu oratoru si odata deputatu la universitate cu ungurii. Cine e caus'a de acestu compromisu s'a delaturat si români remasera isolati că si mai nainte, si avisati la gratia acestor'a?

List a celor 9 rom. cari au venit alesii, au decis'o ungurii si sasi dupa ce au primitu inainte de consultările loru asupr'a personelor, dar' compromisu intre ei era dejá statorit — un'a lista recomandata de unu românu, in care mai intâiu era scrisu densulu, dupa acea tatalu seu, etc. totu ómeni pre cari i-au cam alesu si cei 28 (dintre 101) alegatori in 7 Novembre.

In urm'a acestei proceduri sasi si unguri s'a aflatu indispuși a primi list'a acésta de aceea si-au permis a compune densii list'a celor 9 rom. cari au venit alesii anume: N. Popoviciu, Ios. Orbonasiu, Demetru Eli, Claud. Vladu, Sim. Corvinus, Georgiu Baciu, Nic. Barbu, Ioanu Stoianu si Nic. Trifu. In locul acestuia la votare a intrunitu majoritate de voturi Irimie Boc'a, omu de caracteru. Pentru acesti'a s'a superat si indignatcorespondintele.

Ce principiu a condus pre corespondintele mai departe a pune in comunitate plugarii d-sele si a eschide majoritatea dintre cei de susu, lasu sa judece on. publicu.

Delegatiunea de 3, amintita de corespondintele si esmisa din partea celor 28 alegatori in urm'a intrunirei din 7 Nov. dupa ce ungurii si sasi facusera dejá compromisu cu vre-o 8 dile intre ei — se duse la acesti'a sa recomande pre cei 9 alesi de densii, si ce sa vedi! unulu dintre acesti'a 3 denunciă in modu necorectu pre unii dintre cei mai de susu la sasi intr'unu felu la unguri intr'altu felu. Pe lângă tóte acestei si pe lângă tóte opintirile corespondintelui ungurii si sasi sustinura in list'a loru pre cei 9 de mai susu, acésta lista s'a tiparit si in partitul intre alegatori, pre acesti'a si români de si dice corespondintele ca i-aru fi stersu au votat de intrunira mai tóte voturile atâtu a rom. cătu sasilor si ungurilor, dovada protoculu scrutinului.

Nici acea afirmare nu este adeverata, ca preotii nostrii, protop. N. P. si preot. G. P. aru fi lucratu in contr'a celui mai demn membru de biserică si scola, pre care 'lu tiene numai corespondintele de atare, căci sciindu-lu alegatorii orasului de mai nainte ca cine e, fiesce-care a avut voia sa-lu sterga séu sa-lu lase in lista fia românu, fia unguru séu sasu, de óre-ce fiesce-care alegatoru dispune liberu de votul seu.

Apoi intrebu: Ce merite a facutu presiedintele comitet. parochiale N. Trifu orasului, scóla si mai cu séma biserică, elu figuréza numai cu numele de atare, dar' in fapta cu totulu altu cine-va e presiedinte acelui comitet. Au dora pentru acea merita asiá mare lauda, pentru ca a sciatu cumperá in anulu trecutu 7 drb. actii dela „Albin'a“ cu 700 siepte sute fior. v. a. bani gat'a din cass'a bisericiei fára scirea sinodului parochialu? Au dora pentru-ca au sciatu dă dimpreuna cu collegul seu epitropu bisericiei 11 sute florini pentru repararea si acoperirea turnului bisericiei de materialu asiá de bunu (si solidu) incátu ploându la anu in turnu că afara, a trebitu biseric'a din nou a mai spesá vre-o căte-va sute

fiorini? Au döra pentru ca lasă dimpreuna cu vestimentele calusieresci, care suntu proprietatea scălei, a si le insusí coleg'a seu epitropulu bisericei de a le lui si atunci cându altii staruiescu a face cătu de putienu venitul scălei, cu arangiarea de balu etc. nici vestimentele nu le potu capatá arangierii dela densii (cei de susu) că sa se pót produce inaintea streinilor cu jocuri nationali?

E tristu, ca români din Orestia, in urm'a neintilegerilor, devenira a fi avisati la gratia streinilor, dar cine e caus'a la tóte aceste? pót chiaru urditoriucorespondintie, caci pâna cându nu venise dela Sebesiu aici a existat cea mai buna concordia si intilegere intre români in tóte causele nationale cătu si bisericesci.

Aceste că respunsu la cele publicate in nr. 91.

Varietati.

* * (Parastasu.) Diu'a de Sântul Andreiu s'a serbatu in modu solemnul de cătra corpulu invetatorescu, tenerica scolară, si de cătra totu poporul din Saliste.

Dupa finirea liturgiei s'a celebrat Parastasu pentru „Marele Andreiu“ de cătra pretimea locala cu asistentia numerosă, la care ocaziune invetatoriu Nicolau Ivanu a tenu tu cuventare, in care a arestatu faptele si meritele Marelui Arhieereu, si carea fu ascultata de cei presenti cu celu mai viu interesu.

Nu putemu sa nu gratulâmu din destulu junelui invetatoriu pe cariera-i noua, — si sa dorim că scólele nóstre sa aiba in curendu totu astfelii de invetatori cualificati si la culmea missiunei loru.

* * Unu nasu curiosu. — Unu marinariu in momentulu de a muri, primeșce pe confesoru. — Ti-e impacata consienti'a fiuie? 'lu intrebă preotul. — Dá, parinte; eu amu saversit unu faptu bunu in viéti'a mea. Amu convertitul pe unu jidetu. — Cum acé st'a? — Omulu meu cadiuse in apa; eu m'amu repeditu dupa elu l'amu luatu de Peru si i-amu disu: Voiesci sa fii crestinu? — Nu, 'mi resupunse elu. — Astu-feliu l'amu cufundatu in apa. Apoi l'amu scosu din nou si l'amu mai intrebatu odata, déca vrea sa fie crestinu. — Dá, dá, mi-a resupunse elu, vréu sa fii crestinu. — Ei bine! i-amu disu, si l'amu lasatu sa móra că crestinu.

* * Unu episod: In spitalulu dela Turnu Magurele unu bietu soldatu ranit de mórte, 'si dedea sufletul.

Preotulu siedea lângă elu cu luminarea in mâna si-lu esortá sa resiste cu barbatie la ultimulu actu alu existentiei pamântesci.

— Ai cugetulu impacatu? 'i dice preotulu.

— Dá parinte resupuse, soldatulu, amu indeplinitu de curându o fapta buna amu facutu pe unu turcu crestinu.

— Cum asiá? intrebă pop'a curiosu.

— Intrasemu in Griviti'a si unulu din Turcii cadiuti 'mi cere ajutoriu. Me apropiu de densulu sa-lu ridicu, dar' atunci elu scóte iataganulu si vrea sa me strepunga; cătu ai clipi din ochi l'amu si poenitul preste mâna, de-i sarí cutitulu cătu colo. „Ajutoriu iertame“ 'mi repeta elu vediendu ca-i punu tiava puscei mele in pieptu.

Continuarea contribuirilor de bani

pentru ostasii români rântiti din România.

(Colect'a XXX.)

Dela dlu Georgiu Chir'a invetatoriu in Maceu 5 fl., apoi prin dlu Melentie Boto invetatoriu in Sieitinu

cottulu Cianadu dela turmatorii domni contribuitori:

Teodoru Popoviciu parochu 3 fl., Aleșandru Popoviciu 2 fl., Teodoru Popoviciu 1 fl., Sofi'a Popoviciu 1 fl., Melentie Botto docente de class'a II-a 2 fl., Demetriu Marcoviciu parochu 2 Hermin'a Marcoviciu 1 fl., Georgiu Romanu docente de clas'a I-a 1 fl., Persid'a Romanu 1 fl., Maric'a Romanu 1 fl., Pavelu Mercea parochu 1 fl., Effi Popoviciu 1 fl., Petru Mesarosiu cassariu de contributiune 1 fl., Teodoru Rusu tutoru orfanalu 1 fl., Ladislau Marcoviciu adjunctu notarialu 5 fl., Pavelu Romanu epitropu prim. biser. 50 cr., Georgiu Achimasiu cantor 20 cr., Michaiu Trut'a economu 10 cr., Dimitrie Draganu econ. 1 fl., Antonie Gebelesiu econ. 20 cr., Dimitrie Costea cojocariu 10 cr., Teodoru Romanu econ. 10 cr., Arcadie Draganu econ. 1 fl., Georgiu Bujiganu econ. 20 cr., Nicolae Mosiunegu juratu 20 cr., Constantin Roscau clericu absolutu 1 fl., Nicolasiu Ars'a rotariu 10 cr., Iuonu Semlecanu economu, 10 cr., Paulu Maioru preotu gr. cath. 1 fl., Nicolau Maioru juristu absolutu in Oradea mare 1 fl., Iuonu Delimanu juratu 10 cr., Teodoru Precupasiu jude administrativu 50 cr., Emanuel Kaufmann arendatoriu 2 fl., Gratiu Budo docente gr. cath. 1 fl., Eli'a Tóth studiente de a VII clasa 1 fl.

laolalta 35 fl. 40 cr.

Sum'a: 40 fl 40 cr.

Transportulu sumei din colect'a XXIX publicata in nr. 94 alu „Telegraf Rom.“ cu: 3068 lei 70 bani si 2685 fl. si 77 cr. v. a.

Sum'a totala: 3068 lei 70 bani si 2726 fl. 17 cr.

(Va urmá.)
Sibiu, 12 Decembre 1877.

Iudit'a Macellariu
colectanta.

Continuarea contribuirilor de obiecte

pentru ostasii români rântiti din România.

Dela Elia Popu invetatoriu in Sioncut'a mare 10 kgr. scame; dn'a Caliope Boiu din Sibiu 1 kgr. 2 dgr. scame; dn'a Alessandrin'a Popoviciu 1 kgr. scame si dn'a Persid'a Romanu din Sieitinu 50 dgr. scame.

Prin dlu Demetriu Cuceanu parochu si protop. onor. in Sacadate dela urnatorii contribuitori:

Veronica Cuceanu preutesa 2 camesi, 1 sterghariu si 1 kgr. de scama, Pompeia Cuceanu, scolaritia 1 kgr. scama, Veturi'a si Aurelia Cuceanu 1/2 kgr. scama, An'a I Macsimu 1 masa vergata, Mari'a Radu 1 sterghariu, Saft'a Nanu 1 stergh. Saft'a Antonie 1 stergh. An'a Donu 4 legatore, Saft'a Andreiu, Saft'a A. Prie, An'a Zacharie, An'a Georgi Iancu, An'a Pavelu, An'a Hondr'a, Saft'a Tonchinu, Mari'a Liulea, Mari'a Toderu, Saft'a Podea, Saft'a Toderu, Mari'a T. Barbu, Mari'a C. Stefu, Mari'a Moisincu, Mari'a Stanciu. An'a Bucuru, An'a I. Iordache, Mari'a Podea, Saft'a I. Petc'a, Mari'a I. Macsimu, An'a I. Petru Best'a, Elen'a F. Iosefu An'a Istodie, An'a Urcanu, An'a C. Georgiu, si An'a C. Cabuzu, cu tótele impreuna 76 bandagie (legaturi).

(Va urmá.)

Sibiu, 12 Decembre 1877.

Iudit'a Macellariu
colectanta.

Burs'a de Viena.

Din 3/15 Decembre 1877.

Metalicele 5%	63 95
Imprumutulu nat. 5% (argintu)	67 —
Argintu	105 20
Galbinu	5 65 1/2
Napoleonu d'auru (poli)	9 57
Valut'a noua imperiale germâna	58 95

Ad. 90. — 1877.

Concursu.

Incuvintandu Prea Venerabilulu Consistoriu archidiecesanu prin Inalt'a sea ordinatiune dto 3 Nov. 1877. Nr. 2828 asidiarea unui capelanu in parochia Tatoiu, prin acésta se escrie concursu cu terminu pâna la 31 Decembrie a. c.

Emolumintele suntu:

- Dela 140 de fumuri căte 8 cupe cucuruzu in bómbe.
- Dela 70 fumuri căte o di de lucru (claca).
- Din tóte venitele stolari regulate prin comitetulu si sinodulu parochialu in 20 Novembre a. c. jumetate. Tóte acestea venite dau computate in bani sum'a de 230 fl. la anu.

Doritorii de a ocupá acestu postu de capelanu au de a-si asterne concursele sele instruite conformu statutului organicu pâna la terminulu susu indigitatu la subsrisulu.

Alba-Iulia, 1 Decembre 1877.

In contilegere cu comitetulu parochialu.

Alessandru Tordosianu, m/p.
protopresbit. gr. or. de Alba Iulia.

1-3

Nr. 121.

Concursu.

Pentru ocuparea parochiei vacante de clas'a III Ciung'a in proto presbiteratulu gr. or. alu Muresului se escrie concursu conformu maritei ordinatiuni consistoriale din 19 Februarie a. c. Nr. 406. B. cu terminu pâna in 21 Decembre st. v. a. c.

Emolumentele suntu:

- Cas'a parochiala cu curte si gradina laolalta au o aria de 978⁰□ pentru celealte cladiri aflatore pe acestu locu, fiind ale reposatului preotu pâna cându se voru rescumperă din partea parochiei, se voru plăti interese anuali.
- 5 jugere 1015⁰□ agru, 3 jugere 1029⁰□ fenatiu, 2 jug. 760⁰□ padure (tufe) 1 jugeru, 1294⁰□ cimitiru si pasiune.

3. Dela 57 familii căte o feldera de cucuruzu sfârmitu.

4. Stol'a usuata in comună; din cucuruzu si stola tertialitatea e a catorului.

Doritorii de a ocupá acésta statuine au a-si asterne concursele instruite conformu statutului organicu pâna la terminulu indicatu la subsrisulu prin post'a ultima, Maros-Ujvár.

Sântu-Benedicu, in 17 Novembre, 1877.

In contilegere cu comitetulu parochialu.

Artemiu Crisanu, m. p.

3-3

adm. protopopescu.

A esitu din tipariu dilele aceste:

AMICULU POPORULUI calindariu pe anulu 1878 de Visarion Romanu.

Anulu XVIII.

Cuprinsulu: I Teestu. Cronolog'i, serbatorile, intunecimi, regîntele anului, cele 12 luni adaogite cu calendarul istoricu, calendarul agronomicu (revedutu si inavutu), calendarul evreilor, conpectul lungimei dileylor, genealogia caselor domnitore, cursulu căilor ferate, calendarul postalu, servitiul telegraficu, mersulu diligenterilor, despre timbre, tigrură, valoare cuponilor.

In partea a două: Astrucati, istoria unei mari nonoroci, — Despre temperamente de Dr. I. Al. Lapadat, — Despre insematatea testamentelor de Dr. M...n, — Cazaci, — Despre ostasii turci, — Legea de usura. — Agronomia: Clasificarea pamenturilor dupa plante, — Cum are se fiu un celar bunicu? — Ingrasarea porcilor, — Inimicul albinelor, — Tabela pentru poterea incoltitorie, periodul vegetatiunei si greutatea de midilecu a celor mai principale plante agricole, — Medicinal de casa, — Poesii. — Varietati: torpile, notitie economice, margarite, posne, anunturi.

II Ilustratiuni: Antegarda de cazaci la pânde, matrozi turci, angajâri de basibozuci, recruti turci plecându in Asia, — prizonieri bulgari in Rusciucu, basi-bozuci o torpila esplodându.

Pretiul unui exemplariu 50 cruceri, cu tramitere prin posta 56 cr., — 10 exemplare 4 fl. 50 cr. — 25 exemplare 10 fl. — 50 exemplare 18 fl. 50 cr. — 100 exemplare 35 fl. —

Se poate trage deadreptulu dela editorulu Visarion Romanu din Sibiu, cum si prin tóte librariile si vendiatorii sciuti.

Nr. 111. — 1877.

Concursu.

Pentru ocuparea parochiei vacante de clas'a III-a Blasielu proto presbiteratulu Ternavei-inferiore, se escrie concursu in urm'a ordinatiunei prea Ven. Cons. archiprescopu de dto 10 Novembre Nr. 2864—1877 cu terminu pâna în 8 Ianuarie 1878 st. v. cându va fi si diu'a de alegere prelunga urmatorele emolumente:

- Casa cu döue incaperi, curte si gradina, precum si alte superedicate necesarie de economia.
- Portiune canonica de 14 jugere dintre care 10 jug. aratoriu 4 jug. cositura.
- Dela 160 familiu căte o ferdela de cucuruzu in bómbe.
- Venitele stolari statorite de sindicul protopresbiteralu.

Tóte aceste computate in bani dau unu venit uanual de 400 fl. v. a.

Doritorii de a ocupá acésta parochia au a-si asterne concursele loru instruite conformu dispositiunilor stat. org. la subsrisulu pâna la terminulu susu amintit.

Deagu 22 Novembre 1877.

In contilegere cu comitetulu parochialu.

Daniilu de Tamasiu,

adm. prot.

Edictu.

Melitonu Haid'a, din comun'a Lomannu cerculu S. Sebesiului si-a parasit legiuța sea socia Iudit'a nascuta Ioanu Barbu din Petrileu cerculu acela'si, trecendu in România mai bine de 3 ani de dile fără a se scî loculu unde se afla si fără de a dă vre-unu semnu de viéti in intervalulu acesta se cîteza prin acestu edictu a se prezentă inaintea subsemnatului foru matrimonial in restempu de unu anu si o di dela datulu de josu, ori in persóna, ori prin unu imputernicitu alu seu, caci la din contra procesulu divortialu urditu de soci'a sea prin incus'a dto 20 Iuliu 1877 se va pertrata si decide si in absența lui conformu prescriselor bisericei nóstre.

S. Sebesiu, 23 Novembre 1877.

Scaunulu protopr. gr. res. că foru matrimonialu.

Ioanu Tipeiu,
protop.

Anunciu.

Se cauta unu pedagogu român pentru unu institutu privatu de baieti in România cu oblegatiunea de a dă lectiune de clasele primarie. Conditiunile suntu favorabili. Informatiuni la

V. Romanu,
in Sibiu.